

[Indenrigsministeren.]

dem som Helhed, satte det ærede Medlem sig fast i, at de gældende Ligningsregler i Kraft af Kommunernes Selvstyre giver Adgang til en vis forskellig Behandling i de forskellige Kommuner gennem Forhøjelser og Nedsættelser, og saa siger det ærede Medlem, at Lighed Kommunerne imellem er jo i Virkeligheden udelukket i Kraft af dette Selvstyre, hvorunder de forskellige Kommuner kan følge forskellige Ligningsregler, og det ærede Medlem nævnte Eksempler paa en saadan Ulighed, der er fremgaaet af Anvendelsen af forskellige Ligningsregler vedrørende den Kommune, der er Oplysninger om i Bilaget, og hvor den store Ulighed i Skatteudskrivningen kan ses at stamme fra Anvendelse af forskellige Ligningsregler. Det, det ærede Medlem siger der, er selvfølgelig rigtigt for denne Kommunes Vedkommende, men det ærede Medlem glemmer det, der er Pointen i Sagen, nemlig, at det er den uhyre Forskellighed i Byrderne i Forhold til Kommunernes Indtjeningsevne, der tvinger de vanskeligt stillede Kommuner til en haardhændet Anvendelse af Ligningsreglerne, medens denne haardhændede Ligning, i det Øjeblik denne Ulighed fjernes gennem en ligelig Fordeling af Byrderne, ikke mere vil være nødvendig i disse Kommuner. Tilbage vil kun være den Forskel i Anvendelsen af Ligningsreglerne, som Forskellighederne i Kommunernes erhvervsmæssige Struktur kan gøre rimelig.

Noget lignende gælder med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om Forskellen i Anvendelsen af Ejendomsbeskatningen og de personlige Skatter rundt omkring i de forskellige Kommuner. Alle praktiske Kommunalnænder er sikkert fuldt ud fortrolige med, at forskellig økonomisk Struktur kan gøre visse Forskelligheder i Anvendelsen af Ejendomsskatter og personlige Skatter begrundet. Det ærede Medlem tror aabenbart, at en noget højere Ejendomsskat i visse Landkommuner end i andre altid er Udtryk for større Byrder for det almindelige Landbrug, men det er ganske urigtigt. I Kommuner af en vis ensartet landbrugsmæssig Karakter kan en større Del af Beskatningen lagt paa Ejendomme ofte med Rette være ønsket, netop af Flertallet af den paagældende Kommunes Landbrugere. Det ærede Medlem nævnte som et enkelt Eksempel paa, hvordan man mente, at Forslaget vilde virke, en bestemt Kommune. Af Ligningsprocenten og Grundskyldsprocenten, som det ærede Medlem nævnte, kunde jeg se, hvad det var for en

Kommune. Det er formentlig den Kommune, det ærede Medlem bor i. Det ærede Medlem sagde, at denne Kommune, skønt den ikke hører til de særlig gunstigt stillede, overhovedet ingen Lettelse faar, og det ærede Medlem anførte, at den Nedgang i egentlig Kommuneskat, der vilde blive Tale om, var 17 000 Kr., tror jeg det var. Jeg kan nu glæde det ærede Medlem med, at denne Beregning ikke er rigtig, og det ærede Medlem vil maaske hilse hjemme og sige, at ogsaa denne Kommune vil faa en Lettelse ved dette Forslags Gennemførelse. De egentlige Lettelser kan vel for sogne- og amtskommunale Skatter opgøres til ca. 22 000 Kr., og de nye Skatter vil andrage ca. 15 000 Kr., og den Lettelse, der derved fremkommer, vil, saa vidt jeg ved, falde med cirka Halvdelen paa Ejendommene og Halvdelen paa Indkomsterne.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremsatte dernæst et Par Indvendinger af mere teknisk Art mod Forslaget, navnlig vedrørende § 14, 3die Stykke, der drejer sig om, at det er et Vilkaar for Fritagelse for mellemkommunal Grundskyld, at Kommunalbestyrelsen, hvor den ikke selv er Oppebørselsmyndighed, inden den 31. December skal indberette, hvilke Ejendomme der er tilstaaet Fritagelse for fælleskommunal Grundskyld. Denne Bestemmelse er indsat af tekniske Grunde, idet Bestemmelsen i Forslagets § 17, 4de Stykke, om, at Amtstuerne i Sognekommunerne foranstalter Skatten opkrævet og inddrevet, har til Forudsætning, at Amtstuerne i god Tid bliver gjort bekendt med, hvilke Ejendomme der er fritaget for fælleskommunal Grundskyld, idet Amtstuerne ikke har selvstændig Adgang til at faa disse Oplysninger. Det kan naturligvis tænkes, at et Sogneraad ved Indberetningen glemmer en enkelt Fritagelse, hvorimod det formodentlig maa betragtes som givet, at Amtstuen, for saa vidt den ikke inden den 31. December modtager Indberetning fra Sognekommunen om Fritagelsen, vil rette Forespørgsel til Sognekommunen og derved vil foranledige Indberetningen sendt. Men jeg har ikke noget imod, at Spørgsmaalet gøres til Genstand for Overvejelse i Udvalget.

Det ærede Medlem fandt det dernæst langt naturligere, at fredede Ejendomme kunde fritages helt eller delvis for fælleskommunal Grundskyld, end, som i Forslaget foreslaaet, for fælleskommunal Ejendomsskyld af den Del af Ejendomsskylden, der falder paa de fredede Bygninger. Disse Bestemmelser opretholder dog kun de allerede gældende Regler i den kommunale